

# РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Търговище, 14.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, V СЪСТАВ**, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Зорница Д. Павлова

при участието на секретаря Б. П.  
като разгледа докладваното от Зорница Д. Павлова Административно наказателно дело № 20243530200053 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е по жалба от С. З. Д., ЕГН \*\*\*\*\* от гр.Търговище чрез пълномощник адв.Ц. И. - АК Търговище срещу Заповед за задържане на лице с рег. №363зз-1/06.01.2024 г., издадена от мл.инспектор Д.Б.Д. - младши автоконтрольор I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Търговище на основание чл.72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. В жалбата се възразява, че заповедта е незаконосъобразна и се иска отмяната ѝ, ведно със законните последици. Твърди се, че ПАМ е наложена за това, че жалбоподателят е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества, което не отговаря на истината, тъй като същият използвал лекарства, предписани му от лекар. Изтъква се, че поради липсата на разследване от страна на административния орган, той е допуснал издаването на незаконосъобразен акт. В с.з. жалбата се поддържа от пълномощника.

Ответникът по жалбата – мл.инспектор Д.Б.Д. - младши автоконтрольор I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Търговище посредством пълномощник –

гл.юрисконсулт в ОДМВР – Търговище, излага становище за неоснователност на жалбата. Намира, че оспорената заповед е законосъобразна и че задържането на лицето е извършено в съответствие с целта на закона. Пледира за постановяване на решение, с което съдът да отхвърли оспорването и да потвърди обжалваната заповед за задържане като законосъобразна. Прави възражение за прекомерност на претендираните от страна на жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Същата е изготвена в предвидената форма и е **ДОПУСТИМА**.

След като се запозна с материалите по делото и становищата на страните, с преписката и обжалвания административен акт, съдът намира от фактическа страна следното:

На 06.01.2024 г. мл.инспектор Д.Б.Д. - младши автоконтрольор I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Търговище изпълнявал служебните си задължения в гр.Търговище съвместно със св.Т.П.Т. - също младши автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – Търговище. Около 19:30 часа контролните органи били изпратени по сигнал за ПТП на кръстовището на ул.“Одрин“ и ул.“Марица“ в града. При пристигане на мястото полицейските служители установили, че произшествието е настъпило между два автомобила - л.а „Фолксваген Туаран“ с рег.№ \*\*\*\*\*, управляван от лицето Б.М.Р. от гр.Търговище и л.а.“ Тойота Аурис“ с рег.№ \*\*\*\*\*, управляван от жалбоподателя С. З. Д.. На двамата водачи била извършена проверка за употреба на наркотични вещества с техническо средство „DRUG TEST 5000“ с № АРПК -0026, което при тестването на жалбоподателя отчело положителен резултат за „канабис -25“ . С. Д. оспорил резултата от техническото средство и поискал да даде биологична проба за лабораторно изследване. Издаден му бил талон за изследване с бл. № 184512, след което бил придружен до СО при МБАЛ - Търговище, където дежурен лекар извършил медицинско изследване и от лицето били взети биологични проби /кръв/ за лабораторно изследване.

Във връзка с извършената проверка на жалбоподателя бил съставен АУАН серия ГА с бл. N 1128538 / 06.01.2024 г., Заповед за прилагане на

ПАМ № 24-1292-000007 по чл. 171, т. 1, б „б“ от ЗДВП от 06.01.2024 г., с която му била наложена ПАМ „временно отнемане на СУМПС“ до решаване на въпроса за отговорността, но не за повече от 18 месеца, както и Заповед за прилагане на ПАМ № 24-1292-000008 по чл. 171, т. 2а, б „б“ от ЗДВП от 06.01.2024 г., с която на жалбоподателя била наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС – лек автомобил „Тойота Аурис“ с рег.№ \*\*\*\*\* за шест месеца“. На 06.01.2024 г. по случая било образувано ДП № 16/2024 г. по описа на РУ- Търговище за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК.

На основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР Д.Б.Д. издал Заповед за задържане на лице рег. с рег. №363зз-1/06.01.2024 г. с посочен час 20:08 ч., с която било разпоредено задържане на лицето С. З. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, с местоживееене - гр. Търговище, кв.“З. ....”, за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на РУ - Търговище. Като фактическо основание за издаване на заповедта било посочено, че в „гр.Търговище, ул. „Одрин“, кръстовището с ул.“Марица“ с посока на движение към бул. „Александър Стамболийски“ управлява собствения си лек автомобил „Тойота Аурис“ с рег. № \*\*\*\*\* след употреба на наркотични вещества или техни аналози – „канабис -25“, установено по надлежния ред с техническо средство „Drug Test 5000“ с фабричен номер ARPK -0026. Извършено престъпление по чл.343б от НК, образувано ЗМ -16/ 06.01.2024г.“ . Копие от заповедта била връчена на жалбоподателя срещу подпис, след разясняване на правата му. Преди да бъде отведен в изолатора на РУ- Търговище, на същия бил извършен медицински преглед в СО при МБАЛ – Търговище, за което бил съставен лист за преглед на пациент № 387/06.01.2024г. На основание чл.80, ал.1, т.1 от ЗМВР на С. З. Д. бил извършен и обиск от полицейски орган в присъствието на свидетел. За последното бил съставен протокол за личен обиск на лице от 06.01.2024 г., екземпляр от който също му бил връчен срещу подпис. С. З. Д. бил освободен на 07.01.2024г. в 10:35ч., след като отново бил прегледан в СО при МБАЛ- Търговище, видно от лист за преглед на пациент № 422/07.01.2024г. С разписка било удостоверено връщането на намерените при обиска вещи и пари.

След освобождаването му, жалбоподателят си направил независим уринен тест в медико - диагностична лаборатория „Статус“, който съгласно приложената справка за лабораторното изследване от 09.01.2024г., показал отрицателен резултат за посочените в теста наркотици, включително и за марихуана /канабис/.

Описаната фактическа обстановка се установява от писмените доказателства по делото - оспорената заповед рег. № 363зз-1/06.01.2024 г., талон за изследване бл. № 184512, протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/ или наркотични вещества и техни аналози от 06.01.2024г. , АУАН серия ГА с бл. N 1128538 / 06.01.2024 г., ЗППАМ № 24-1292-000007/ 06.01.2024г., ЗППАМ № 24-1292-000008/ 06.01.2024г., лист за преглед на пациент № 387/06.01.2024г. , лист за преглед на пациент №422/07.01.2024г, протокол за личен обиск на лице от 06.01.2024г., разписка за върнати вещи и пари на задържано лице от 07.01.2024г., заповед № 363з - 1790/ 07.08.2023г. на директора на ОДМВР - Търговище, акт за встъпване в длъжност от 09.08.2023 г. на Д.Б.Д., часови график за 06.01.2024г. и месечен график за януари 2024г. на нарядите, както и ежедневна ведомост за разстановка на силите и средствата за 06.01.2024г. на ПК при с-р ПП при ОДМВР – Търговище, извлечения от книга за задържани лица и регистър за постъпилия ЗМ в РУ- Търговище, заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, протокол за сервизна проверка на „Drug Test 5000" с № АРПК -0026 от 22.02.2023г, справка за лабораторно изследване от 09.01.2024г. на МДЛ „Статус“, показанията на свидетеля Т.Т. и останалите доказателствени материали по делото.

По правната си същност задържането на основание чл.72, ал.1, т.1 във вр. с чл.73 от ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 от ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие.

Съобразно разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК, съдът в настоящото производство преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК. Необходимо е да са налице в тяхната съвкупност всички изисквания за валидност на административния акт, а именно: да е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административно -производствените правила, да не противоречи на материалноправните разпоредби и да съответства с целта на закона. Липсата на някоя от предпоставките води до незаконосъобразност на административния акт и е основание за отмяната му.

Видно от приложените заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на

министъра на вътрешните работи, заповед № 363з- 1790/07.08.2023г. на директора на ОДМВР - Търговище и акт за встъпване в длъжност от 09.08.2023 г., оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл.57, ал.1 от ЗМВР в границите на предоставената му, съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР компетентност. Съставен е по време и във връзка с изпълнение на служебните му задължения, видно от приложения часови график за 06.01.2024г. и месечен график за януари 2024г. на нарядите на полицейските органи от с-р ПП при ОДМВР – Търговище.

Спазена е предвидената от закона писмена форма - така, както предвижда нормата на чл.74, ал.1 от ЗМВР: издадена е писмена заповед за задържане, която е подписана от издателя и от адресата след запознаване с правата му, произтичащи от наложеното ограничение. Заповедта е надлежно връчена, което е удостоверено с подпис на задържаното лице. Същата съдържа всички задължителни реквизити, посочени в специалната норма на чл.74, ал.2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, фактическите и правни основания за задържането, данните, индивидуализиращи задържаното лице – три имена, ЕГН, местоживееене, датата и часът на задържането.

Посоченото правно основание за задържането е чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, съгласно която норма полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Изложени са и фактическите основания за задържането на жалбоподателя, а именно: налични данни за извършено престъпление по чл.343б от НК – в гр.Търговище, на кръстовището на ул. „Одрин“ и ул.“Марица“ е управлявал лек автомобил след употреба на наркотични вещества, а именно – канабис, установено с „Drug Test 5000" с № ARPK -0026. Посочените факти са изчерпателни и достатъчни, за да разбере лицето защо е било задържано, в съответствие с което да упражни адекватно и правото си на защита. Съдът намира, че в случая правното основание за издаване на заповедта е ясно, фактическото твърдение е достатъчно конкретно и е пряко свързано с личността на задържаното лице, поради което изискуемия стандарт е изпълнен от гледна точка възможността за обосноваване преценка - представлява ли задържането законно ограничаване на правото на свобода и съвместимо ли е с принципа за защита на лицата от произвол. /В този аспект Решение от 24.06.2014 г. на Европейския съд по правата на човека по жалби № 50027/08 и № 50781/096 – Петков и Профиров срещу България/.

Правото на свобода и сигурност е регламентирано в чл.5, § 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /ЕКПЧ/, ратифицирана със закон, приет от Народното събрание на 31 юли 1992 г. – ДВ, бр. 66 от 1992 г., в сила за Република България от 7 септември 1992 г. След прогласяването на основното право - правото на живот /чл. 2/ и забраните за изтезания и нечовешко отношение /чл. 3/, в първата разпоредба на Конвенцията се изброяват хипотезите, в които ограничаването на личната свобода е допустимо. Изброяването е изчерпателно и трябва да се тълкува ограничително. Само този подход съответства на целта на чл. 5 – да гарантира, че никой няма да бъде произволно лишен от свобода, на основание, което не е визирано в Конвенцията. Разпоредбата на чл. 5, § 1 изисква на първо място задържането да е "законосъобразно", което включва условието да бъде спазен редът, предписан от националния закон. Така, чрез изискването за законосъобразност, Конвенцията препраща по същество към националното право.

Както се посочи, фактическото задържане на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР за срок до 24 часа, представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 от ЗАНН, която има за цел да предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да осуети наказателно преследване или да се укрие. Като всяка ПАМ, задържането за срок до 24 часа по чл.72 от ЗМВР налага неблагоприятни последици на адресата, поради което еднозначно следва да се установи, че тези последици са съразмерни и оправдани от гледна точка постигане на правно определен резултат. За прилагането на мярката е необходимо да са налице данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, като е необходимо същите да са установени преди извършване на задържането. Понятието "данни" по смисъла на ЗМВР не е равнозначно на понятието "достатъчно данни" по смисъла на чл.207, ал.1 от НПК, обосноваващи основателно предположение, че има извършено престъпление, като предпоставка за образуване на досъдебно производство по реда на НПК. Т.е. за прилагане на процесната ПАМ не е необходимо да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин извършеното престъпление и вината на лицето, а е достатъчно само да са налице данни, сочещи на вероятен извод в тази посока. При тези обстоятелства за административния орган възниква правото при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката, без да е длъжен

да посочва и точна квалификация на деянието. Последната се дава от разследващите органи и прокурора, а не от полицейски орган, осъществяващ дейност по чл.72, ал.1 във вр. с чл.57, ал.1 от ЗМВР. Предвид това и липсата на отразяване в заповедта- за престъпление по коя от алинеите на чл.343б от НК са налице данни, не представлява обстоятелство, което да опорочава административния акт.

В конкретния случай доказателствата по делото сочат, че жалбоподателят като водач на МПС е бил тестван от полицейски орган, в кръга на правомощията му, за употреба на наркотични вещества с техническо средство - „Drug Test 5000" с № АРПК -0026. Същото е било технически годно и изправно, видно от протокола за сервизна проверка от 22.02.2023г. със срок на валидност 12 месеца. От приложената разпечатка от паметта на техническото средство се установява, че при така извършената проверка е бил отчетен положителен резултат за употреба на наркотично вещество – „канабис -25“, във връзка с което на жалбоподателя е бил съставен АУАН серия GA № 1128538/ 06.01.2024г. Посочените обстоятелства се потвърждават и от показанията на св.Т.. Фактът, че непосредствено преди пристигането на контролните органи жалбоподателят е управлявал МПС, което обстоятелството същият не оспорва, както и че техническото средство е отчело употреба на канабис, е било напълно достатъчно полицейските органи да приемат, че са налице данни за извършено престъпление от страна на проверения водач на МПС. От тези данни следва, че към момента на издаване на оспорената заповед, е било налице законно основание за прилагането на ПАМ по смисъла на чл.72 от ЗМВР.

Съдът намира, че наложената ПАМ е и в съответствие с целта на задържането – съгласно чл.66 и чл.67 от ЗМВР, полицейските органи са длъжни да вземат мерки за отстраняване на условията и причините, които могат да доведат до извършване на престъпление и други нарушения на обществения ред, както и в тяхно задължение е да вземат всички мерки, с които да предотвратят или да подпомогнат разследването на престъпления. Предвид отчетения от техническото средство резултат, взетата спрямо жалбоподателя мярка е била целесъобразна не само с оглед преустановяване констатираното управление на МПС след употреба на наркотично вещество, но и с оглед предотвратяване евентуално извършване на по - тежко престъпление, респ. отстраняване на условията и причините, които биха могли да доведат до извършването на престъпление. Предвид това и

целесъобразността на задържането не се изключва от обстоятелството, че на жалбоподателя са били наложени и други ПАМ -по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП и по чл. 171, т. 2а, б „б“ от ЗДвП.

Ирелевантно за настоящия спор е обстоятелството, че направеният независим уринен тест от жалбоподателя в МДЛ „Статус“ е показал отрицателен резултат за наркотични вещества. Това обстоятелство е последващо по отношение издаването на оспорената заповед и не води до отпадане на материалноправното основание за задържането, което се преценява към момента на събиране на данните за извършено престъпление и съпричастността на лицето към него. По делото не са представени доказателства – налице ли е резултат от изследването на биологичната /кръвна/ проба, дадена от жалбоподателя. Следва да се посочи обаче, че и при евентуален отрицателен резултат от лабораторния ѝ анализ, по горепосочените причини същият би имал значение единствено за преценката относно повдигането или не на обвинение за извършено престъпление, не и относно законността на задържането. Във връзка с решението относно повдигането или не на обвинение следва да се преценява и възражението, че положителният резултат за употреба на канабис се е дължал на употребени от жалбоподателя лекарства.

Въз основа на изложеното, настоящият съдебен състав приема, че задържането на С. З. Д. е извършено на законово основание, както и че ограничаването на свободата му е било обосновано и осъществено в съответствие с принципа за съразмерност по смисъла на чл.6 от АПК. Правата и законните му интереси не са били засегнати в по-голяма степен от необходимото за целта, за която актът е бил издаден.

По посочените съображения, съдът намира, че процесната заповед е издадена законосъобразно, при наличие на материалноправните основания за това и при спазване на съответните процесуалните правила, поради което и оспорването следва да бъде отхвърлено.

Предвид този извод, право на разноси по делото има ответникът по жалбата, който не претендира такива, поради което и разноси не следва да се присъждат.

С оглед горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

**РЕШИ:**



**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на С. З. Д., ЕГН \*\*\*\*\* от гр.Търговище, чрез адв.Ц. И. от АК –Търговище срещу Заповед за задържане на лице рег. № 363зз -1 /06.01.2024 г., издадена от мл. инспектор Д.Б.Д. - младши автоконтрольор I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Търговище.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – Търговище в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

**ПРЕПИС** от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Търговище: \_\_\_\_\_